

убѣди, да не прѣдприема нищо срѣщу Цариградъ, като му изтъквалъ, че постъпката му ще бже разбойническа, грабителска и безумна, че родътъ му нѣма нищо общо съ Цариградъ, а най-послѣ го заплашилъ даже съ отлъчване отъ църквата; но като видѣлъ, че Симеонъ продължава да се приготвява, прѣдложилъ му отъ името на правителството да се възобнови мирътъ отъ 906 г.. Обаче Симеонъ му отговорилъ грубо: „Съ кървопролитие ще изпълня прѣдприятието си“, и потеглилъ съ силна войска направо за Цариградъ. Прѣзъ августъ 913 г. Симеонъ достигналъ безпрѣпятствено до византийската столица и я обсадилъ отъ сухо, като разположилъ войската си отъ Влахерна до Златнитѣ врата; но слѣдъ нѣколко дни, като се убѣдилъ, че, за да прѣвземе града, трѣбва прѣдварително да завладѣе всички европейски области на империята, а послѣ това да се сдобие и съ нѣкой морски съюзникъ, снелъ обсадата, оттеглилъ си войската недалечъ отъ града край Мраморно море и писалъ направо на императора, че е съгласенъ да сключи примирие. Това неочаквано съобщение зарадвало до нѣмай-къдѣ византийцитѣ. Патриархътъ побързалъ да покани Симеоновитѣ синове на угощение въ двореца, като изпратилъ малолѣтния императоръ да ги посрѣщне вънъ отъ Влахерна, а самъ отишълъ въ лагера на Симеона, за да му повлияе лично да прѣкъсне веднажъ за винаги борбитѣ си съ Византия; обаче, въпрѣки обѣщанията на Симеона, че ще настане такъвъ миръ между двата народа, какъвто не сж знаели прадѣдитѣ му, работата се свършила само съ едно врѣменно примирие, при което на Симеона били дадени безбройни и великолѣпни подаръци.

Витката при Ахелой.— Симеонъ се завърналъ въ България и започналъ да се приготвява за да осъществи новия си планъ, но на слѣдната (914) година станалъ въ Цариградъ прѣвратъ: майката на императора Зоя, разпусната и развалена жена, по силното настояване на сина си, била върната отъ регентитѣ въ Цариградъ, дѣто тя скоро отстранила патриарха отъ двореца и се заловила сама да управлява съ своитѣ лю-